

Jeg skal dernæst sige nogle Ord til det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Holstein-Holsteinborg), som delvis, forekommer det mig, gav mig Ret. Jeg forstaaer kun ikke ganske den af det ærede Medlem indtagne Stilling, eftersom han mener, at der er nogen Fare for, at man, naar dette Lovforslag vedtages og altsaa bliver til Lov med Flertallets Ændringer, giver en alt for vidtgaende Ekspropriationsmyndighed. Saa vilde det dog være naturligt for det ærede Medlem at stemme for det Forslag, som Mindretallet har stillet, for da er han ganske sikker paa, at kun ganske enkelte Tilfælde — i dette Lovforslag 2 — ville blive afgjorte, idet det kun bliver disse, som Ekspropriationen vil komme til at omfatte. Indgreb i Ejendomsretten af yderligere Udstrækning ville altsaa ikke finde Sted. Derfor forekommer det mig unægteligt, at det ærede Medlem ud fra sin Betragtning maatte kunne blive enig med Mindretallet, og det kunde kun glæde os, hvis han vilde stemme for vort Forslag, og især, hvis han vilde drage flere af sine Kolleger med sig, saaledes at Ændringsforslaget kunde blive vedtaget. Dermed vilde baade det ærede Medlem være tjent og Rigsdagen være tjent og Landet være tjent, saa det vilde være i høj Grad formaalstjenligt, hvis noget saadant kunde ske.

Den ærede Ordfører gjorde nogle Bemærkninger til mig og nævnde dette, som jeg har fremdraget i Betænkningen, at nu var her gjort en ny Grund gældende med Hensyn til Bevaringen af Helsingør som Garnisonsby, men, sagde han, dette var ikke den eneste Grund. Naturligvis, den eneste Betænkelighed var ikke den, som her har været nævnt, den anden var jo den, at Helsingør er en Kystby, men, sagde det ærede Medlem, at han som Ordfører for dette Lovforslag havde kun at gøre med Spørgsmaalet om Øvelsespladsen. Akkurat det samme har jeg sagt, jeg har ogsaa gjort gældende, at der var to Hensyn, det ene, at der havde været Betænkeligheder med Hensyn til Øvelsespladsen, hvilket ingen Sinde før er blevet nævnt, og det andet, at Helsingør som Kystby ikke egnede sig til at være Garnisonsby. Om dette har heller ikke det ærede Medlem kunnet udtale sig, for det ærede Medlem staaer lige saa uvidende som jeg, forstaaer jeg, overfor dette mærkelige, som nu viser sig, at skønt der var saa store Betænkeligheder hos de militære sagkyndige og som Følge deraf hos senere Forsvarsministre ved at bevare Helsingør som Gar-

nisonsby, har man nu ganske sluppet disse Betænkeligheder. Det ærede Medlem sagde saa, at han var modtagelig for Fornuftgrunde, det tvivler jeg ingenlunde paa. Mine Ord vare ikke særlig rettede mod ham. Naar jeg havde sagt, at man paa militære Spørgsmaal ikke var modtagelig for Fornuftgrunde, ikke mindst hos dette høje Tings Flertal, saa er det noget, som en lang Erfaring har vist mig. Naar Ordet „militær“ nævnes, eller overhovedet naar man kommer ind paa militære Forslag, saa ser man rødt fra Højres Flertals Side, og saa gaar man ind paa, hvad det skulde være, af Angst for, at man vilde krænke højere Interesser ved at tage almindelige Hensyn, og det er netop det, som ogsaa foreligger i dette Tilfælde. Thi der vilde intet være til Hinder for at vedtage dette Mindretalsforslag, som her er stillet; derved vilde i Øjeblikket alle berettigede Krav være fyldestgjorte. Men blot fordi den højtærede Forsvarsminister stiller et Krav langt mere vidtgaende, end man i Øjeblikket har Brug for, saa melder øjeblikkelig det Parti, det ærede Medlem tilhører, sig — kun med en enkelt Undtagelse, en Svale, som jeg ikke tror gør nogen Sommer — til Fuldbgyrdelse af det, den højtærede Forsvarsminister forlanger. Det ærede Medlem er jo mere ung her i Salen end mange andre og derfor ogsaa mere uskyldig, og derfor er han ikke ganske inde paa, hvorledes Højre i det hele taget har behandlet Forsvarssagen, om jeg maa udtrykke mig saaledes, eller militære Spørgsmaal i en lang Aarrække.

Jeg skal nu vende mig til den højtærede Forsvarsminister. Han har nu nævnt, at Helsingør skal bevares som Garnisonsby, og begrundet dette med praktiske Hensyn. Det eneste praktiske Hensyn, jeg dog kunde finde i det, han nævnde, var dette, at Helsingør tidligere har været Garnisonsby. Er det nu et virkeligt militært teknisk Hensyn, som vejer? Naar Forsvarskommissionens Betænkning har været derimod, naar de militære have været derimod, naar han selv har været derimod, naar overhovedet alle, som have haft med denne Sag at gøre, have været derimod af militære Grunde, saa synes det mig underligt, at den højtærede Forsvarsminister nu gør gældende, at fordi denne By tidligere har været Garnisonsby, skal nu alligevel Garnisonen bevares. Thi dette maatte jo ogsaa have foreligget tidligere. Det er dog ikke noget nyt Argument. De Herrer, der sad i Forsvarskommissionen, baade militære og andre, vidste dog,